

heden de plannen tot verfilming van *Als twee druppels water* financieel rond te krijgen. Daarom schreef hij een aantal industriëlen aan met het voorstel als privé-financier een gok te wagen. Zijn eerste drie films waren immers redelijk succesvol geweest, en het was te verwachten dat ook de nieuwe film een groot Nederlands publiek zou trekken. Hoewel de Nederlandse speelfilmindustrie in die periode zeer klein was – er waren zeven produktiebedrijven die zich behalve met opdrachtfilms en documentaires ook met het maken van speelfilms bezighielden – was sinds de komst van het Productiefonds een groeiend aantal succesvolle Nederlandse speelfilms uitgebracht. Privé-financiers konden dus terecht verwachten dat *Als twee druppels water* publiek zou trekken.

Een van de aangeschrevenen was Alfred Heineken. Deze was wel geïnteresseerd in het plan. Bovendien toonde hij enig enthousiasme bij het idee dat hij naast zijn directeurschap bij het bierbrouwersbedrijf ook een filmproduktie maatschappij op zou kunnen zetten. Hij dacht daarbij niet alleen aan de Nederlandse markt, maar hoopte ook internationaal interessante produkties te kunnen maken. Uit dit deel werd de produktie maatschappij Cineurope opgericht en in 1962 werd hij lid van de Nederlandse Bioscoopbond. In het kader van deze activiteiten dekte de maatschappij het niet door Productiefonds en distributeur gedekte begrotingstekort van Rademakers' nieuwe film. Voor het eerst trad Rademakers als regisseur én uitvoerend producent op.

Heineken leek in de voetsporen te willen treden van Maurits Binger, directeur van de Nederlandse Filmfabriek Hollandia. Binger, medeëigenaar van een steendrukkerij in Haarlem, was tussen 1912 en 1923 verantwoordelijk voor 72 procent van de Nederlandse speelfilmproduktie. Ook hij had internationale aspiraties.

Heineken vond dat er internationale versies van Nederlandse films moesten komen. Hij koos daarbij voor nasynchronisatie en niet voor ondertitels. Nasynchronisatie zou de distributie in het buitenland stimuleren. *Als twee druppels water* is dan ook een van de weinige Nederlandse films die in een gewone Franse bioscoop hebben gedraaid. Mogelijk heeft daar ook toe bijgedragen dat Rademakers als cameraman de bekende Fransman Raoul Coutard had aangetrokken. Deze had voor onder andere Jean-Luc Godard gewerkt, en beschikte over een grote reputatie. Overigens waren de crew en cast Nederlands, met toen vrij onbekende acteurs. Dat gold zeker voor de hoofdrolspeler Lex Schoorl (Ducker/Dorbeck). *Als twee druppels water* kende een redelijk groot succes. De film werd door de Nederlandse pers zeer goed ontvangen. Hoewel – zoals aangegeven – niet iedereen het eens was met de eindscène, was men zeer te spreken over de ensce-nering, de cameravoering en het scenario in het algemeen. Ook de gecompliceerde montagetechniek, waardoor de film zijn ritmiek krijgt, werd positief gewaardeerd. De publieke discussie werd gestimuleerd doordat W.F. Hermans een controversie over de film probeerde uit te lokken middels de al vermelde open brief in *Skoop*.

Als twee druppels water was de tweede speelfilm van Fons Rademakers die voor de competitie van het Filmfestival in Cannes werd geselecteerd. Rademakers'

eerste
(Osc
Awar
prijs
was v
betek
waar
finan
haalc
hij de
dat h
Utrec
lijk d
Ir
het v
tone
make
de da
zijn
kan h
van
V
water
perio
door
Pas i
maal
boek
draa
fruit
V
geve
verso
Rad
door
kers
of p
in 19
Vers
boek
uitg
jour